

ECHTE LIEFDE BESTAAT NIET

Op de website thispersondoesnotexist.com staan foto's van mensen die niet bestaan. Elke keer als je de pagina ververs, krijg je een nieuw gezicht. Gewoon, een normaal gezicht, maar dan verzonnen. Intrigerend, vreemd en – wat mij betreft – beangstigend.

[Thispersondoesnotexist.com](http://thispersondoesnotexist.com) werkt volgens een redelijk nieuwe techniek genaamd GAN (General Adversarial Networks). Simpel gezegd: twee netwerken met kunstmatige intelligentie communiceren met elkaar tot er een nieuw plaatje is gegenereerd. Het éne netwerk verzint. Het andere controleert. Zo kun je van alles verzinnen. Gebouwen, bossen, landschappen, skylines, logo's, planten en dieren.

En dus ook mensen.

Dat is balen voor modellen. Niet voor topmodellen, zoals Doutzen Kroes, maar voor de mensen die wat minder opvallend hun werk doen. De modellen van de Denk Groter Poster van Fontys. Of de brochure van C&A. Die zijn dus straks niet meer nodig. Die worden gewoon verzonnen. Paar parameters ingeven en klaar. Kost niets. Geen contracten. Geen rechten. Weg verdienmodel. Weer een baan weggeautomatiseerd. Ook voor designbureau's, tekenaars, animators en fotografen ziet de toekomst er bleek uit.

Dat is vervelend, natuurlijk, maar waar ik écht bang voor ben is iets anders. Stel, dat de computers achter thispersondoesnotexist.com de liefde van je leven verzinnen. Je ververs de pagina en dan, ineens, daar is ze. Op het scherm. Liefde – letterlijk – op het eerste gezicht. En je weet heel zeker, als je de pagina opnieuw ververs, dan zie je haar nooit meer terug. Dát is iets om écht bang van te worden.

Dat je dan zeker weet dat échte liefde niet bestaat.